תתכ"ו

מ"ז פרק ג' (מעשה שתי הנשים דבאו לדון בפני שלמה המלך)

דף

~~המעשה ב' נשים דבאו לפני שלמה המלך, וקרא שלמה לקצין את הילד המת, והשיבה אמו לה לתשובה תנו לה את הילד, והאם אל תמיתוהו, והשיבה הב' תנו לה~~

מלבים ג' כ"ל, אבי מעשה בשתי הנשים שבאו לדון בפני שלמה המלך, ונאמר המלך לקצין את הילד המת, ואחת מהן אומרת תנו לה את הילד המת, והאם אל תמיתוהו, והיא הללו לאומרת להפיר את שלו אינו ושלה, ובשאמרה גם לי גם לך לא יהי', סבלה הי' ונתנה שלה, ואינו תולה יהי' לה בשאמרה גם לי גם לך לא יהי'. ונאמר המאירי (בבאור ג' כ') שאמר נשים הללו אלו כלה ומאלתה הו', ומתו בעליהן בלי בנים אחרים, אלו אלו הבנים, והילד של הכלה מת, ולכל שאר תינוק שלשים, נדון כנפל, והרי הכלה הנו עקרה לגדם, ונמצא דהכלה בריבה להמתין שאולו ולד של מאלתה הו' הבן שלה, ואומרת הכלה לישנו, המתנין עד כי שנים, שיגדל הילד ויבדם אלתה, ולכן טענה, דבנה הו' החי ונמצא דיש לה בן וכלה לישנו, ואין לה יבם, (דהתינה חי בודאי), וכיון דהי' שלך, חשבו בשלך, ובשאמר שלה לקחו את הילד המת, שאמה, מפני שנים לה בכן כדי לישנו בהיתר, ושלמה המלך הרגיש ענין זה והשאירו לאמתה (המאירי שם).

ודע, שיש אחרי שלדי הם בעולמו אינו ביטול דבר יחיד, שהם בעולמו,
והעניין עד כל הנמצא, הנמצא זולת דבר אחד דרכי עולם, ומה שעדיין מתים בחיים
(דהיינו בשעה הציבה הם בן, ואת אחד, אינה נפלא ליבוא, זולת דרכי עולם,
לאוסרה לאחר דהתמה בשעה הנבלה. וכי כן, ומבלי הנמצא דאינו טריך להבאו
דחמתה מעוברה, דהוי שניו דרכי עולם ותמתין שהוא אלא עבר ותבאו
עקיקה לו. ואחרי הקדמונים שם לייעד בו הנמצא, דהתם כוון דהם בן נבראים
מעתה לעתידי, דאינה עקיקה ליבוא ותמשיו לעולמו, ואחד ב בשעות הבן
תהם עקיקה להם, עכ אמר דאינ דרכי עולם. אבל הבאו בעוד דהיו,
להבאו דיבאו עוד אחים דעקיקה להם ולו תמשיו לעולמו, ועכ בעוד דהיו
כי ישבו אחים יחדו, דליבאו יבוא כלל. ואם דאחרי הנמצא (ריש ובמלחמה) דנמי
הבאו דלו אידחי, ודבכ אינ דרכי עולם, ודאמ הנמצא שם, דאינ כן, אם
תעקה לזה שנפטרה הימנו (בגון אם את נשוי לאחות אשתו, ונפטרה הימנו,
ונשאם עדיה דאחות אשתו, אלא דאשתו נפטרה אחר, אינ כן אם תעקה
לזה שנפטרה הימנו, אלא דיבאו עוד אחים ובדלעיל) מאמ הבאו
לבי אשר אחרי שלדי הם בעולמו, לו נפטרה הימנו אלא בהתיה לו הי
בעולם, ולכן אינ חסרון מצד כן, (הבאו דיבאו עוד אחים), ולזה בעוד
הבאו יחדו, דליבאו יבוא כלל ובדלעיל.

והקדמונים עד לא מי הנמצא דלעיל דאינ טריך הבאו הבאו דחמתה מעוברה,
ובלי הבאו היתה בהיתה להמתין, אחרי תמתין, והבאו אינבאו מחבה אחרים ומחבה
נפלאה ומיוחדת מנולם, ואחר שיה שיין הי דרכי עולם.